Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26385
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Habent moysen & ppḥas. audiant illos. Ait aut illi. Non pater abrahā. sed siqs ex mortuis ierit ad illos penitentiā agent. Ait aut illi. Si moysen & ppḥas. ñ audiunt neq; siqs ex mortuis resurrexerit credent.

Quē frs km̄i quē [illegible] Gregorii pp. [illegible] dem. Dives iste q. induebat purpura & bysso. & epulabat cotidie splendide. n̄ iudaicū pplm̄ signat. qui caritū urte exteri habunt. q. accepte legis delicias ad nitore usus ē n̄ ad utilitate. Lucam.

ii Homo quidā fecit cenā magnā. & uocauit multos. Et misit seruū suū hora cene dicere invitatis ut venirent. qa iā parata sūt oma. Et ceperunt simul om̄s excusare. Prim dix̄ illi. Villā emi. & necesse habeo exire & videre illā. Rogo te habe me excusatū. Et alter dix̄. Iuga boum emi qnq;. & eo phare illa. Rogo te habe me excusatum. Et alius dix̄. Vxorē duxi. & ido ñ possū venire. Et reversus seruus. nunciauit hec dño suo. Tunc irat pat familias. dixit seruo suo. Exi cito in plateas & uicos ciuitatis. & pauperes. ac debiles. & cecos. & claudos introduc huc. Et ait seruus. Dñe factū ē